

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківський національний медичний університет**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПЕДАГОГІКИ
ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ**

***Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю***

м. Харків, 28 травня 2024 року

**Харків
ХНМУ
2024**

Кучерявченко М.О., Бібіченко В.О., Сакал Г.О. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ТА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	148
Lisetska Iryna THE EXPERIENCE OF USING SIMULATION TRAINING TO DEVELOP PRACTICAL SKILLS FOR DENTAL STUDENTS IN TEACHING PEDIATRIC RESTORATIVE DENTISTRY	150
Лазуренко В.В., Овчаренко О.Б., Лященко О.А., Олійник А.О. ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ОЦІНЮВАННЯ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	152
Лазуренко В.В., Старкова І.В., Тищенко О.М. СУЧАСНІ НАПРЯМКИ БЕЗПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧІВ МЕДИЧНОГО ВИШУ	153
Лещина І.В., Васильєва О.В., Головачова В.О. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ НАВЧАННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ	154
Лесний В.В., Лесна А.С., Сивожелізов А.В. СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ – НЕВІД’ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ ПРОФІЛАКТИКИ ЯТРОГЕННИХ МЕДИЧНИХ ПОМИЛОК	157
Лисак М.С., Біличенко Н.П., Завгородній І.В. «ПЛАТФОРМА NEARPOD ЯК ІНСТРУМЕНТ ВЗАЄМОДІЇ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ».....	158
Ліхачова Н.В., Белая Г.Г. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ. IMPOSTOR SYNDROM.....	160
Ліщук С.А., Громко Є.А. ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ ТЕОРЕТИЧНОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПРОТОКОЛІВ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ.....	162
Ліщук С.А., Троценко М.В. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВІЙСЬКОВОЇ ПІДГОТОВКИ ОФІЦЕРІВ ЗАПАСУ МЕДИЧНОЇ СЛУЖБИ В ЦИВІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	165
Ліщук С.А., Краснікова Л.В., Троценко М.В. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ.....	167
Лотоцька Л.Б. МІКРОНАВЧАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ТА СТІЙКИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ В МЕДИЧНИХ ЗВО	170

відрізнитись від тих, які використовує сам викладач, а також відповідати кратності, точності, однозначності.

5. Процедура обробки результатів взаємного оцінювання в умовах дистанційної освіти передбачає використання програмних засобів для розрахунку інтегральних оцінок, яке дозволило б поліпшити процедуру оцінювання.

Таким чином, можливість підвищити роль здобувачів освіти від пасивного учасника оцінювання до активного експерта, підвищити їх самостійність і відповідальність, можливість розвинути критичні навички, перетворити взаємне оцінювання в ефективний інструмент зворотного зв'язку, створення атмосфери співпраці та залученості в отримання результатів навчання дозволяють розглядати взаємну оцінку як перспективний спосіб оцінювання.

Перелік використаних джерел:

1. Верелій С. Р. Використання формуючого оцінювання в електронному навчальному курсі. Open educational e – environment of mordent University; 2019, 6. С. 90 – 100.
2. Калініна І. М. Формування оцінювання навчальних досліджень здобувачів вищої освіти. Грааль науки. 2021, 5, С. 285 – 290. <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/grail-of-science/article/view/13126/12063>
3. Baker K.M. Peer review as a strategy for improving students' writing process. Active Learning in Higher Education. 2016. pp. 1-14
4. Wride M. Guide to Peer-Assessment. Academic Practice, University of Dublin Trinity College. 2017. URL: [https://www.tcd.ie/CAPSL/assets/pdf/Academic %20Practice %20Resources/Guide %20to %20Student %20Peer %20Assessment.pdf](https://www.tcd.ie/CAPSL/assets/pdf/Academic%20Practice%20Resources/Guide%20to%20Student%20Peer%20Assessment.pdf)

СУЧАСНІ НАПРЯМКИ БЕЗПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧІВ МЕДИЧНОГО ВИШУ

Лазуренко В.В., Старкова І.В., Тіщенко О.М.

Харківський національний медичний університет м. Харків, Україна

На цей час, урахуваючи вторгнення ворога в Україну, студенти вишів, зокрема студенти-медики проходять навчання переважно в дистанційному форматі. Зростає відповідальність як студентів в отриманні знань, так і викладачів, що навчають своїй дисципліні.

Разом з тим, у різних країнах світу розглядається питання, якою має бути освіта в медичному закладі вищої освіти, а також, яким чином вона вплине в напрямку охорони та зміцнення здоров'я людей [1, с. 9].

Сьогодні, беручи до уваги виклики часу, основною вимогою до викладача вищої медичної школи стає підготовка гідного спеціаліста, який буде інтегрований у професійну лікарську діяльність. [2, с. 14]. Досягти відмінного результату в поставленій цілі неможливо без розвитку професійних навичок та вмінь кожного педагога, що причетний до безпосередньої підготовки майбутнього лікаря.

Мета цієї роботи – показати основні напрямки професійного розвитку викладача медичного вишу на прикладі роботи кафедри акушерства та гінекології №2 Харківського національного медичного університету.

Головними шляхами в безперервному професійному розвитку виступають курси тематичного вдосконалення для науково-педагогічних працівників, що організуються на базі закладів вищої освіти. Загальний план занять сформовано в Харківському національному медичному університеті, і кожний співробітник може самостійно обрати курс, що дозволить подолати слабкі місця в професійній діяльності. Протягом навчання розглядаються сучасні питання методології викладання медичної дисципліни, особливості психологічних аспектів взаємовідносин зі студентами, передові інструменти об'єктивного оцінювання знань здобувачів вищої медичної освіти та багато інших проблем.

Величезною підмогою для викладачів кафедри став україно-швейцарський проєкт «Розвиток медичної освіти». Досвід європейських колег певною мірою сприяв розвитку саморефлексії, що дозволило не тільки висвітлити слабкі місця у викладанні, а й встановити напрямки їх подолання.

Зацікавленість співробітників кафедри в результативності своєї праці спонукає використовувати освітні онлайн-платформи, серед яких найбільш популярною виступає «Prometheus», що є гнучкою, відповідає сучасним умовам та запитанням, які ставить перед педагогами вишу сьогодення.

Підсумковим кроком, що підкреслює значущість самовдосконалення, виступають кафедральні круглі столи, де у форматі жвавих дискусій розглядаються інноваційні методики в педагогіці, що використовуються в навчальному процесі на кафедрі.

Таким чином, існує декілька напрямків безперервного професійного розвитку викладачів медичного вишу. Саме опанування тенденцій сучасної педагогіки дозволяють викладачам розвивати й вдосконалювати свою професійну майстерність.

Перелік використаних джерел:

1. Антоненко П. Б. Формування soft skills у здобувачів вищої медичної освіти / П. Б. Антоненко, Я. В. Рожковський, К. О. Антоненко // Забезпечення якості освіти у вищій медичній школі : наук.-метод. міжуніверситет. конф. з міжнар. участю. Одеса, 18–20 січня 2023 року : матеріали конф. за ред. д. мед. н., проф. В. Г. Марічерда. [Електронне видання]. Одеса : ОНМедУ, 2023. С. 9-11.
2. Капустник В. А. Педагогічні аспекти освіти в медичному виші / В. А. Капустник, І. В. Завгородній, Л. В. Фоміна // Актуальні питання педагогіки вищої медичної освіти: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Харків, 21 березня 2023 року) / ред. кол.: В. А. Капустник, В. Д. Марковський, В. В. М'ясоєдов та ін. Харків: ХНМУ, 2023. С.14-16.

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ НАВЧАННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Лещина І.В., Васильєва О.В., Головачова В.О.

Харківський національний медичний університет, Харків, Україна

Сучасні реалії сьогодення висувають все нові вимоги до якості підготовки фахівців-медиків; саме їх професіоналізм стоїть на сторожі збереження особистого здоров'я як запоруки успіху розвитку українського суспільства під час воєнного